

Antidogma - Alt-Right: az amerikai média aktuális mumusa

2017 január 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Alternatív Jobboldal (Alt-Right) néven egy új politikai irányzat bontakozott ki a nagyon kemény amerikai elnökválasztás kampányidőszakában amely marginális létére is elég aggasztónak tűnik ahhoz, hogy a keleti parti elitek családi lapja, a The New York Times hosszabb cikkben foglalkozzon vele. (What the Alt-Right Really Means, nytimes.com, 2016. december 2.) Ezt a jelenleg még hagyományos politikai struktúra nélküli mozgalmat először Clintoné juttatta – nyilván akarata ellenére – a reflektorfénybe, amikor az egyik augusztusi beszédében azzal vádolta meg republikánus riválisát, hogy „kihasználja a fehér felsőbbrendűség ezen új formáját”. Az irányzat egyik vezéralakja, Richard Spencer nem is igen hagy kétséget hitvallásukat illetően: „Nem arra vagyunk szánva, hogy szegényben, gyöngeségben és gyalázatban éljünk. Nem arra lettünk szánva, hogy erkölcsi jóváhagyást kolduljunk a legalávalóbb lényektől, akik valaha benépesítették a Földet.” (Hogy a „legalávalóbb lények” kitétel vajon kikre vonatkozhat, ennek megfejtéséhez mindenki vegye igénybe a saját fantáziáját.)

A Times ezt a „fehér nacionalista” irányzatot a gonzó újságírás hagyományaihoz híven, tehát teljesen önkényesen összeboronálja azzal a Steve Bannonnal, aki az amerikai viszonylatban szélsőjobboldalinak elkönnyelt, Európából nézve viszont legfeljebb csak ókonzervatívnak minősíthető – egyébként pedig „az USA-ban született, de Izraelben kitalált” – Breitbart News hírportál vezetőjeként lett Donald Trump kampányfőnöke, majd a győzelem után a megválasztott elnök fehér házi tanácsadója.

Anélkül, hogy feltétel nélküli hívei lettek volna, a kampány alatt az Alt-Right szimpatizánsai támogatták Trump minden populistá vagy állítólagos rasszista megnyilatkozását. Amikor ugyanis azt ígerte, hogy „ismét naggyá teszi Amerikát”, a retorikája mögött egyfajta rejtett üzenetet véltek felfedezni, konkrétan az Amerikát egykor felépítő, az utóbbi évtizedek agresszív multikulturalizmusa miatt azonban egyre inkább teret veszítő fehér népiesség regenerálására vonatkozó kódolt szándékot. A Times elemzéséből kiderül, hogy a rendszer igencsak rossz szemmel nézi a „fehér büszkeség” felbukkanását, miután szisztematikusan magasztalta és feltűzelte a különböző faji, etnikai és szexuális kisebbségek (néger, latinok, homoszexuálisok, transzszexuálisok, feministák stb.) markáns, sőt provokatív öntudatra ébredését.

Számszerűen és választói súlyukat tekintve a fehér nacionalisták ugyan keveset számítottak Trump győzelmében, a választási kampány tematizálásban és eldurvulásában viszont annál nagyobb szerepük volt. A szeptemberi és októberi internetes médiacsatákban ugyanis a frontvonalon küzdve egy emberként rontottak rá „kiválasztottjuk” ideológiai ellenfeleire, és így újabb érvet szolgáltatottak a demokrata párt és értelmiségi holdudvara számára a republikánus elnökjelölt demonizálásához. Annál is inkább, mert a fősodratú média által jobbra csak „bevándorlásellenes, muszlimellenes, etnonacionalista provokatóröknek” titulált Alt-Right-aktivistáktól, akiknek Bannon a Breitbartnál úgy mond „internetes mennyországot teremtett”, egyáltalán nem áll távol az USA-ban legrettenetesebb gondolatoknak számító antiszemitizmus sem. Ennek egyik gyakorlati példaként a Trumpgal szemben szerintük elfogult zsidó újságírók leleplezésére a közösségi oldalakon – horribile dictu! – hármas zárójelbe teszik az illetők ((névét)) a régebbi korokban a zsidók azonosítására szolgáló sárga csillag online megfelelőjeként.

Az Alt-Right mint gondolatirányzat sokszínűségét mutatja, hogy Spenceren kívül a legfőbb prominensei közé tartozik David Duke, a „fehér fajvédelem” világszerte ismert veteránja, a Ku Klux Klan volt vezetője, aki a The Forward zsidó hetilap szerint „kikövezte az utat” számára; a filozemita és Izrael-barát Jared Taylor, az American Renaissance magazin kiadója; Kevin MacDonald, a Kaliforniai Állami Egyetem nyugalmazott pszichológusánára, akinek „a zsidó befolyásról írt trilógiája a mozgalom sarokköve”; valamint Andrew Anglin, a neonáci The Daily Stormer hírportál szerkesztője. Ez utóbbi a hasonszerű fiatalokból álló „trollhadserege” élén a politikai aktivizmus avantgárd formáját öltetve, eddig sohasem tapasztalt mértékben fokozta az általuk kipécézett politikusok, közszereplők és újságírók zaklató üzenetekkel és lejárató mémekkel történő színyegbombázását. Nyilván rájuk célzott a Times, amikor azt írta, hogy „az Alt-Right fő eszközévé a trollkodás vált”, és ennek köszönheti a The Daily Stormer is rohamosan növekvő olvasótáborát, látogatottságban már olyan egykori nagyágyúkat is maga mögé utasítva, mint a The Weekly Standard, az amerikai neokonok szócsöve.

Ahogy várható volt, megválasztását követően Trump sietett elhatárolódni az Alt-Righttól, kijelentve, hogy nem akarja „felvillanyozni a csoportot”. Ezzel ugyan kissé már elkésett, azt viszont nyilvánvalóvá tette, hogy opportunistá (vagy ha úgy tetszik, pragmatikus) politikusként a saját célja, vagyis a választási győzelem érdekében képes volt fel- és kihasználni e mindeddig rejtőzködő és az uralkodó antirasszista ideológia által sokáig elfojtott közeg frusztrációit is. Spencer szerint Trump győzelme mindenképpen „az első lépés egy identitárius politika felé az euroamerikaiak javára”, amely kifejezés az ideológiai megbélyegzés kockázata nélkül használható az „afroamerikai” pandantjaként.

Noha az Alt-Right statisztikailag még elhanyagolható tényező, ugyanakkor az amerikai fehér népesség faji öntudatra ébredésének az elhírnöke, amely szervezett erőként mindeddig nem létezett, lassanként azonban kezdi felismerni, hogy veszélyben van az identitása, sőt hosszabb távon a pusztasága is. Márpedig ennek a folyamatnak Donald Trump a katalizátora, akár tetszik neki, akár nem. A Times mint a rendszer globális felforgatója persze a demokráciával szembeni fenyegetésként értékeli a fehér nacionalizmus erősödését, miután évtizedek óta fáradhatatlanul népszerűsíti a multikulturális, következképpen multirasszista társadalmat. Most azonban, úgy tűnik, az USA-ban eljött az ideje annak, hogy a feketék, spanyol ajkúak és zsidók mintájára a fehérek is „cselekvő kisebbségként” szerveződjenek – túlélésük biztosítása végett. Az Alt-Right ehhez a törekvéshez szolgáltat szellemi muníciót.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló